

καὶ ἐλάλει ἀπταιστως πλείστας τῶν Εὐρωπαϊκῶν γλωσσῶν, ίδιως ὅμως τὴν Ἰταλικὴν καὶ γαλλικήν, εἰς ᾧ συνέγραψε καὶ τὰ πλείστα τῶν περισπουδάστων αὐτῆς ἔργων. Αἱ ποικίλαι ἱστορικαὶ, φιλολογικαὶ καὶ κοινωνιολογικαὶ διατριβαῖ, δι’ ᾧ κατέχεται διαρκῶς τὸν ἡμερήσιον καὶ περισδικὸν τύπον τῆς Γαλλίας, τοῦ Βελγίου, τῆς Ἰταλίας, Ἐλβετίας καὶ Ἐλλάδος, διήγειρε πάντοτε τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν προσοχὴν τῆς Εὐρώπης. Ἐθαυμάσθησαν πολὺ αἱ μελέται αὐτῆς περὶ τῶν ἐν Εὐρώπῃ ἀγνώστων μέχρι τότε ποιημάτων τῶν Ἀλβανῶν, μεταφρασθεῖσαι εἰς πολλὰς ζένας γλώσσας. Διὸ ἐν Ἀλβανίᾳ ὑπῆρξε δημοφιλὲς τὸ ὄνομα τῆς ἐπιφανοῦς λογίας ᾧ ἐξύμνησε καὶ ὁ Καμάρδας ἔγκριτος ἀλβανὸς ποιητής. Κατέλιπε πολλὰς ἀξίας λόγους συγγραφάς, ὧν ἡ σπουδαιοτέρα εἶναι ἡ ὑπὸ τὸν τίτλον «Αἱ γυναικεῖς ἐν τῇ Ἀνατολῇ» ἐν ᾧ μετὰ λεπτολόγου ἀκριβείας ἐξετάζει τὴν θέσιν τῶν γυναικῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ καὶ προτείνει πρακτικωτάτας καὶ σοφάς γνώμας πρὸς βελτίωσιν αὐτῆς ἐν τε τῷ οἴκῳ καὶ τῇ κοινωνίᾳ. Πλεῖστα ἐγράψησαν περὶ τῆς Δόρας δ' Ἱστορία, τῆς ἐξόγου ταύτης γυναικείας ίδιοφυΐας καὶ τῆς φιλολογικῆς δράσεως καὶ παραγωγῆς αὐτῆς.

Απέθανε πέρυσιν ἐν ἡλικίᾳ ἐξήκοντα περίπου ἑτῶν ἐν Θαλερῷ γήρατι, ως ἐμφαίνεται καὶ ἐκ τῆς παρατιθεμένης ὥδε εἰκόνος.

ΠΟΣΟΝ Σ' ΑΓΑΠΩ

AN ἡμπορῆ τοῦ ποταμοῦ ἡ ὁρμὴ νὰ σταματήσῃ, τοῦ ἥλιου ἡ φεγγοθολὴ νὰ πάψῃ καὶ ν' ἀχνίσῃ, τοῦ ἀνθρώπου νὰ στερέψουνε τὰ μάτια ἀπ' τὸ νὰ κλαῖνε καὶ νὰ σβυσθοῦνε ἡ φωτειναῖς ὅπου τὰ ἡφαιστεια καῖνε, νὰ μὴν ἀνθίσῃ ἡ ἄνοιξις, νὰ μὴν ἐβγῇ ἡ σελήνη καὶ ἀπὸ φωνὴ ἀγδονιοῦ νύχτα βουβὴ νὰ μείνῃ, τότε μονάχα ἡμπορεῖ, ποῦ θὰ σβυσθῇ ἡ ζωὴ μου, νᾶ πάψῃ κι' ἡ ἀγάπη μου, νὰ πάψουν κι' οἱ καῦμοι μου.